

Zasady pšawopisa

Zwětšego pišomy zuki tak, kaž je pši jasnem a pšawem wugronjenju słyšymy.

Pširownaj na pšíkład:

biś – byś, suk – zuk, žiwy – žywy

Pši formo- a słowotwórby dejmy na zdonk słowa a pšiswójbne słowa žiwaś.

Pširownaj na pšíkład:

luboś – lubosny, zwěžaś – zwězk, šota – k šoše, žerdka – žerž

Twarde sycawki „c“, „s“, „z“

Pismikam „c“, „s“, „z“ wótpowěduju w serbšćinje druge zuki ako w nimšćinje.

1. Serbski pismik „c“ jo pšecej zuki [tʃ]: Lucija, cil, citrona – nimski pismik „c“ jo pak [k]: Café abo [tʃ]: Celsius;
2. Serbski pismik „s“ jo pšecej njespiwny zuki [s]: pěsk, sobota, žinsa – nimski pismik „s“ jo [z]: Sage, Hase, Pilsner (mimo w kupkoma „sp“ a „st“) // nimski pismik „ß“ resp. „ss“ jo [s]: dass, Fuß, Nuss;
3. Serbski pismik „z“ jo pšecej spiwny zuki [z]: cuzy, zeger, zmazaš (z wuwzešim na kóncu słowa) – nimski pismik „z“ jo [tʃ]: Luzie, Ziel, Zitrone.

Twarde sycawki „š“, „ž“ versus měke „ś“, „ź“

Pšed wokaliskim pismikom „y“ pišomy pšecej twarde sycawki „š“, „ž“.

Pširownaj na pšíkład:

šyja, šyroki, šyś; žyčyś, žyłow, žyto, žywjenje

Pšed wokaliskima pismikoma „ě“ a „i“ pišomy pšecej měke sycawki „ś“, „ź“.

Wuwzeša su cuze słowa kaž maršěrowaś, mašina, režim.

Pširownaj na pšíkład:

šěg, šěto, šěsto, šicho, šišćaś; žěk, žěto, žiši, žiwaś se, žiwy

Jaden zuk, dwa pismika: „t“ a „w“

Pismik „t“ pišomy pótom, gaž wustupuju pši formo- a słowotwórbje změna konsonantow „t“ na „l“.

Pširownaj na pšikład:

doł – w dole – dolina, kisały – kisały – kisalina, šybał – šybalik

Pismik „t“ pišomy pšed „e“ jano w tych padach, w kótarychž jo „e“ wobstatk kóńcowki.

Pširownaj na pšikład:

kisałe, nagłe, šopte, zdrjałe

Pismik „t“ njepišomy žednje pšed pismikami „ě“, „i“ a „j“, za to pšecej „w“.

Pširownaj na pšikład:

wěcej, wěriš, widty, wina, wjacor, wjas

Wokaliskej pismika „o“ a „ó“

Pismik „ó“ pišomy w přednej zložce zdonka słowa pó twardych konsonantach „b“, „p“, „m“, „w“ a „g“, „k“, „ch“ (nic „h“), jolic žeden z tych konsonantow njeslědujo. Toś ta regula płaši bžez wuwzeša jano za njeprefigěrowane słowa.

Pširownaj na pšikład:

bóży (ale: Bog), skócyš (ale: skokaš), wócy (ale: woko)

pólaš, pótwardy, póbyš; wócakaš, wólažcyš, wóstabiš (ale: woběliš, wopšašaš se, wochyšiš)

Pismik „ó“ žednje pšed „t“ njewustupuju.

Pširownaj na pšikład:

woł, wołaš, wołoj

Pismik „ó“ pišomy pšecej w prepozicijoma pó a wó.

Pširownaj na pšikład:

pó droze, pó góli, pó mloko; wó gusy, wó syna, wó tebe

Wokaliskej pismika „ě“ a „i“

Pismik „ě“ móžomy w zdonku słowa jano w přednej zložce pisaś.

Pširownaj na pšikład:

běły, jěć, měriś, rěka, šěžki, wětš, žěra

Pismik „i“ njepišomy žednje pó twardych sycawkach „c“, „č“, „s“, „š“, „z“, „ž“ a žednje pó twardych konsonantach „d“, „h“, „ch“, „t“, „t“.

Wuwzeša su cuze słowa kaž citrona, direktor, historija.

Pširownaj na pšikład:

gózdžik, sćina, śicho, žiwy